

OTROŠKA LITERATURA

Zmagovalni risoroman o kuščarju striparja in gozdarja

Prosto po domišljiji ilustratorja Miha Hančiča in pisatelja Rama Cunte smo dobili nov otroški risoroman *Tik je šel v gozd po drva*, v katerem ne manjka izmišljenih besed, mavričnih kakcev in konca sveta. Njuno delo, ki zabava tudi odrasle, je med zmagovalci prvega razpisa založbe VigeVage knjige za izvirni slovenski risoroman.

✂ Tadeja Lukanc

Miha Hančič je priznan slovenski stripar z *Gozda nad Kamnikom*, **Ram Cunta** pa gozdar in skrbnik družinske posesti v Vipavski dolini, ki je šele pred kratkim zares postal pisatelj, saj je omenjeni risoroman njegov prvenec. »Ni tipično, da je gozdar pisatelj, ni pa v resnici nič neverjetnega. Ravno pri nas v dolini imamo dobrega mehanika, ki je pesnik in nas zna s svojimi pesmi tudi presenetiti,« pojasni Cunta. Z dolgoletnim prijateljem Hančičem se običajno največkrat vidita, ko gresta planinarit, zadnje čase pa so hribe nadomestili intervjuji. »To je zdaj življenje zvezdnikov,« se pošali Cunta. Od nekdaj ga je zanimalo pisanje fikcije, predvsem znanstvene fantastike, a si je vse svoje prejšnje projekte zastavil preveč velikopotezno in jih ni dokončal, vse dokler mu ni žena povedala o razpisu za izviren risoroman. Če sta pisatelj in ilustrator prej zgolj premlevala ter se igrala z idejami o dogodivščinah tihega kuščarja in njegove alpake, je igra zdaj dobila pravila. Imela sta natanko dva meseca, da pošljeta osnutek. »V osnovi je bila ideja, da se Tik odpravi po nekaj banalnega, vmes se mu pa dogajajo ekstra nenavadne stvari, tista, ki naju je žgala, da sva projekt uresničila,« pove Cunta.

Samo brez panike

Risoroman je sestavljen iz petdesetih Tikovih dogodivščin in vsaka je na dveh straneh. Svojevrsten izziv je v stripu predstaviti zaplet zgodbe, če se ta ne nadaljuje. Sploh če glavni lik ni najbolj govoren. »Pri risanju

Tika nisem mogel na nič odreagirati, v stripu pa liki veliko reagirajo in jih tako tudi bereš. Zato sem alpako risal tako, da je ona malo bolj čustvena, da se prestraši ali kam zbeži. Tik pač samo gre, v tem je bistvo,« razloži Hančič.

Na neki točki si je Cunta za hec izmislil besedo vmoznljuta, ki jo je moral Hančič narisati: »Jezen sem bil nanj, češ, kaj se gre. Glede na besedilo sem si jo predstavljal kot nekaj kotalečega, okroglega. Potem mi je Ram vendarle pomagal.« Še ena izmišljena beseda, ki izstopa v Tikovem svetu, polnem pisanih likov, je ime glavnega mesta Lübenfoldingriškenpalžjekstémsenvënsoš, ki zveni kot križanec med nečim avstrijskim in madžarskim, se nasmeje Cunta: »Zato, da se bodo starši mučili, ko bodo brali.« In ko se ne bodo želeli? »Bodo otroci vztrajali, naj preberejo do konca,« doda Hančič.

Okvir zgodbe spominja na *Štoparski vodnik po Galaksiji*, čemur pisec pritrudi: »Ta knjiga je moj splošni življenjski navdih. Pogled na svet, kjer vsako stvar predstaviš v kozmičnem smislu, lahko vodi do nihilizma, da ni nič pomembno, lahko pa vodi do tega, da vidiš komično stran vsega. Všeč mi je ta kontrast. Na začetku je Tik na kakšne stvari še odreagirjal in sem rekel: 'Ne, on gre skozi, kot da se ni nič zgodilo, ne glede na to, kako huda je stvar.' V tem je čar. Če padejo skale, samo zavije, ne dela panike.«

Drva in veselje

Ram Cunta je na družinski posesti ravno cepil drva, ko je izvedel, da sta bila izbrana na razpisu. Takrat je samo vstal, vrgel motoriko in čelado na tla ter zaklical sam pri sebi: »Zdaj sem pisatelj!« Že se je odpravil proč, ko se je po nekaj korakih obrnil, pobral žago in motoriko ter nadaljeval delo. »Vse to je bilo seveda v hecu, saj sem takoj pomislil, da če v celoti sprejemem poslanstvo pisatelja, bom čez pol leta prodajal avto, da bom imel kaj jesti, medtem ko si bosta lahko brata kupila novega.«

»Na založbi so bili izjemno navdušeni. Me je bilo kar strah, da so preveč navdušeni in ali nama bo uspelo tako dobro narediti do konca,« se spominja Hančič. Zelo dobro se razumeta z urednico knjige Anjo Zag Golob. Cunta se spominja, ko sta sedela v njeni pisarni: »Anja je super oseba, a s čisto drugim glasom zna reči: 'Pri nas. Se rokov. Držimo.' In energija se spremeni kot v Harryju Potterju, ko pridejo morakvarji, ko začne v prostorih vse naenkrat zmrzovati. Saj tako je tudi prav.«

Odkar je risoroman izšel, ju še zdaj grejejo pozitivne pohvale. Za nadaljevanje jima ne manjka idej, a nikamor se jima ne mudi. Lepota je zanju tudi v lahkotnosti, da nista primorana ustvarjati Tikovih prigod. Da je Tik tam nekje, v domišljiji, in gre po drva takrat, ko jih potrebuje. x

Ni tipično, da je gozdar pisatelj, ni pa v resnici nič neverjetnega. Pri nas v dolini imamo dobrega mehanika, ki je pesnik in nas zna s svojimi pesmimi tudi presenetiti.

Ram Cunta, soavtor risoromana *Tik je šel v gozd po drva*

Ilustrator in stripar Miha Hančič ter avtor besedila Ram Cunta sta avtorja novega slovenskega risoromana. 📍 Jaka Gasar

Tik je šel v gozd po drva je risoroman, namenjen mlajšim bralcem, a bo nasmejaj tudi starejše. 📍 Miha Hančič, Ram Cunta